

TARBIJAVAILDUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/19-010073-010
Otsuse kuupäev	19. märts 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Merike Koppel, Veiko Kopamees
Tarbija	
Kaupleja	Warlock OÜ, 12962260
Tarbija nõue	Lepingust taganemise nõue
Asja läbivaatamise aeg	18. märts 2020

Resolutsioon:

Rahuldada tarbija nõue. Kauplejal tagastada tarbijale lepingu täitmisel saadud summa 29,60 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 20.11.2019 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 29.11.2019.

Avalduse kohaselt tellis tarbija 07.10.2019 osta.ee veebikeskkonnas kauplejalt LED valgustid koos valgusallikaga 4 tk ning tasus kauba eest osta.ee konto kaudu 29.60 eurot. Kauba tarneajaks oli märgitud 4 päeva.

Kaupa ei ole tarbijale seni üle antud.

Alates 25.10.2019 on tarbija avaldanud kauplejale korduvalt soovi lepingust taganemiseks ja raha tagasisaamiseks ning saatnud kauplejale kontonumbri, kuhu raha tagastada.

10.01.2020 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja tarbija avaldusele menetluse käigus ei vastanud.

13.02.2020 teavitas tarbija komisjoni, et kaupleja ei ole temaga ühendust võtnud. Tarbija soovis menetluse jätkamist tarbijavaidluste komisjonis.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: ostusumma 29.60 euro tagastamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja jättis omapoolsed selgitused tarbija avaldusele menetluse käigus esitamata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 07.10.2019 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina interneti kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Kaupleja ei ole menetluse käigus vastanud tarbija avaldusele. Tarbijakaitseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt juhul, kui kaupleja ei esita arvamust tähtaja jooksul, võetakse vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave. Komisjon otsustas vaidluse lahendamisel aluseks võtta tarbija poolt esitatud teabe.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust taganemise nõudena.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingust taganemiseks.

VÕS § 8 lg 2 kohaselt on leping lepingupooltele täitmiseks kohustuslik.

VÕS § 76 lg 1 ja 3 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. Kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt on müüjal kohustus anda ostjale üle

müügilepinguga kokkulepitud asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale.

Komisjon võttis tarnekohustuse täitmise kontrollimisel aluseks tarbija poolt avaldatu ning tuvastas, et kaupleja oli jätnud kuni komisjoni istungini kauba tarbijale tarnimata.

Tähtaegselt kauba tarnimata jätmisega rikkus kaupleja poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid, s.h. lepingust taganeda.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 116 lg 2 p 1 kohaselt on olulise lepingurikkumisega tegemist muu hulgas juhul, kui kohustuse rikkumise tõttu jääb kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis, välja arvatud juhul, kui teine lepingupool ei näinud kohustuse rikkumise niisugust tagajärge ette ja temaga sarnane mõistlik isik ei oleks seda tagajärge samadel asjaoludel samuti ette näinud.

Tellitud kauba tarnimata jäämisel jäi tarbija kui kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis.

VÕS § 116 lg 2 p 4 kohaselt on olulise lepingurikkumisega tegemist muu hulgas juhul, kui kohustuse rikkumine annab kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida kohustusi ka edaspidi.

Komisjon leidis asja materjalidega tutvumise järel, et kaupleja senine lepinguliste kohustuste täitmise praktika annab tarbijale mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida oma kohustusi ka edaspidi.

VÕS § 113 lõikest 1 tulenevalt on rahalise kohustuse täimisega viivitamise korral tarbijal õigus nõuda kauplejalt seadusest tulenevat viivitusintressi.

Komisjon leidis eelnevast lähtudes, et tarbijal on õiguslik alus lepingust taganemiseks kaupleja poolse olulise lepingurikkumise tõttu.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 järgi kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 111 sätestatut. Tagastatavalt rahalt tuleb tasuda intressi raha saamisest alates.

Eelnevast tulenevalt on tarbijal õigus nõuda kauplejalt tasutud summa 29.60 euro tagastamist.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Merike Koppel

Veiko Kopamees

/allkirjastatud digitaalselt/